

ÎNCHEIERE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mocreac Victor, prin intermediul avocatului Berescu Andrei,

în cauza civilă la cererea înaintată de Mocreac Oxana împotriva lui Mocreac Victor cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori,

împotriva deciziei din 22 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Mocreac Victor, prin intermediul avocatului Berescu Andrei, fiind menținută hotărârea din 30 noiembrie 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 02 iulie 2020, Mocreac Oxana a depus cerere de chemare în judecată (concretizată pe parcurs) împotriva lui Mocreac Victor, solicitând încasarea din contul lui Mocreac Victor în beneficiul său a pensiei de întreținere pentru copiii minori XXXXXXXX, XXXXXXXX și XXXXXXXX, în sumă bănească fixă a câte 2000 lei pentru fiecare copil minor, lunar, până la atingerea majoratului începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii reclamanta a indicat că, la 08 iunie 2002, între ea și Mocreac Victor a fost înregistrată căsătoria sub nr.79 de către Serviciul Stării Civile Orhei și din viața conjugală au trei copii minori, și anume: XXXXXXXX, născută la XXXXXXXX, XXXXXXXX, născut la XXXXXXXX, și XXXXXXXX, născut la XXXXXXXX.

Reclamanta a indicat că la moment locuiesc separat de pârât, din motivul relațiilor tensionate în familie, iar din informația de care dispune, soțul ei se află în relații de concubinaj cu o altă persoană. Totodată a menționat că, Mocreac Victor are un loc stabil de muncă, fiind angajat la Î.M. “Apă Canal Orhei”, iar pe rolul Judecătoriei Orhei se află cauza civilă despre desfacerea căsătoriei.

Ulterior, reclamanta a depus o cerere suplimentară, de concretizare a pretențiilor, în care a menționat că copiii minori XXXXXXXX, XXXXXXXX și XXXXXXXX au probleme grave de sănătate, având grade de dizabilitate sever și accentuat, iar încasarea pensiei de întreținere sub formă de cotă procentuală, ar leza grav atât interesele copiilor minori, cât și interesele ei, a reclamantei, sub aspectul că nu este o situație ordinară, toți copiii necesită îngrijiri speciale, tratamente frecvente, activități speciale, condiții speciale de trai, precum și o sumă lunară pentru întreținere mai mare decât minimul ce poate fi încasat.

Consideră reclamanta că, persistă necesitatea ca prezenta speță, să fie apreciată și examinată cu o derogare de la regula generală și administrarea probelor și argumentelor ce redau prezentei spețe o nuanță specifică.

Reieșind din cele expuse, reclamanta a solicitat admiterea integrală a cererii suplimentare și încasarea din contul lui Mocreac Victor în beneficiul ei a pensiei de întreținere pentru copiii minori XXXXXXXX, XXXXXXXX și XXXXXXXX, în sumă bănească fixă a câte 2000 lei pentru fiecare copil minor, lunar, până la atingerea majoratului acestora, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, acțiunea civilă a fost admisă parțial. S-a încasat de la Mocreac Victor în beneficiul lui Mocreac Oxana pensia pentru întreținerea copiilor minori XXXXXXXX, născută la XXXXXXXX, XXXXXXXX, născut la XXXXXXXX, și XXXXXXXX, născut la XXXXXXXX, în sumă bănească fixă, în mărime de 1 800 (una mie opt sute) lei, lunar, pentru fiecare copil, începând cu data adresării cu cererea de chemare în judecată, 02 iulie 2020, până la atingerea majoratului de către copii. S-a încasat de la Mocreac Victor taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 1 296 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 09 decembrie 2020, în termenul legal, Mocreac Victor a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 22 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Mocreac Victor, prin intermediul avocatului Berescu Andrei, fiind menținută hotărârea din 30 noiembrie 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale revine ambilor părinți, care indiferent de situațiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice, de interesul superior al copilului, având în vedere că oricărui copil îi este recunoscut dreptul la un nivel de viață suficient pentru dezvoltarea sa fizică, mintală, spirituală, morală și socială, iar părinților care au în grija sa un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Prin urmare, Colegiul a reținut și argumentele pârâtului precum că este angajat oficial în câmpul muncii și are un venit lunar de 5000 lei, din care considerente nu este de acord cu încasarea sumei de 2000 lei lunar cu titlu de pensie alimentară pentru întreținerea fiecărui copil minor. Însă, la caz, instanța de apel a considerat că prioritate au copii minori, având în vedere faptul că sunt copii cu necesități speciale.

Instanța a reiterat faptul că copiii minori sunt încadrați în gard de dizabilitate, iar faptul domicilierei cu Mocreac Oxana presupune un efort considerabil din partea acesteia în vederea creșterii și dezvoltării copiilor minori, astfel încât sarcina cea mai grea în educația și susținerea copiilor este pe seama reclamantei.

La 02 iunie 2021, Mocreac Victor, prin intermediul avocatului Berescu Andrei, a declarat recurs împotriva deciziei din 22 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care pensia de întreținere a copiilor minori să fie stabilită în cuantum de ½ din salariu și/sau alte venituri ale recurentului până la 02 septembrie 2020 și în cuantum de 1/3 din salariu și/sau alte venituri ale recurentului începând cu data de 03 septembrie 2020.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mocreac Victor, prin intermediul avocatului Berescu Andrei, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 22 aprilie 2021 și expediată participanților la proces la 28 aprilie 2021 și 04 mai 2021 (f.d. 72, 73), fiind recepționată de recurent la 28 mai 2021 (f.d. 89). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 22 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 02 iunie 2021, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură

civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs înaintată de Mocreac Victor, prin intermediul avocatului Berescu Andrei.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mocreac Victor, prin intermediul avocatului Berescu Andrei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru